

ॐ

ଶ୍ରୀମଦ୍-ଆଦ୍ୟ-ଶଙ୍କର-ଭଗବତ୍ପାଦ-ପରମ୍ପରାଗତ-
ମୂଳାମ୍ବାୟ-ସର୍ବଜ୍ଞ-ପୀଠମ୍
ଶ୍ରୀ-କାଞ୍ଚୀ-କାମକୋଟି-ପୀଠମ୍
ଜଗନ୍ନାଥ-ଶ୍ରୀ-ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ-ସ୍ବାମି-ଶ୍ରୀମଠ-ସଂସ୍ଥାନମ୍

॥ ଶ୍ରୀ-ସଦାଶିବ-ବ୍ରହ୍ମେନ୍ଦ୍ର-ବିରଚିତା
ଜଗନ୍ନାଥ-ରତ୍ନ-ମାଳା ॥

ଯଦବୋଧ-ବଶାଦହଂ ମମେଦଂ
ତଦିହେତ୍ୟାଦିରୁଦେତି ଭୂରି-ଭେଦଃ।
ତଦଖଣ୍ଡମାନନ୍ତମଦ୍ୱିତୀୟଂ
ପରମାନନ୍ଦ-ମୟଂ ପଦଂ ଶ୍ରୟେୟମ୍॥୧॥

ବଟ-ପାଦପ-ମୂଳ-ପଟ୍ଟ-ଭଦ୍ରଂ
ସ୍ତୁଟ-ଚିନ୍ତାମୁଦ୍ର-ମୈନ-ମୁଦ୍ରମ୍ ।
କଲିତେନ୍ଦ୍ର-କଳଂ କୃପା-ସମୁଦ୍ରଂ
କଲୟେ କଂ-ଚନ ଦେଶିକଂ ବି-ନିଦ୍ରମ୍॥୨॥

କମଳା-କୁଟ-କୁମ୍ଭ-କୁଞ୍ଜମ-ଗ୍ରୀ-
 କଲିତୋରଃ-ସୁଲମପ୍ୟରାଗ-ଯୋଗମ୍।
 କରବୈ ମୁର-ବୈରିଣଂ ମହାନ୍ତଂ
 କରୁଣାର୍ଦ୍ରଂ ହୃଦୟେ କବିଂ ପୁରାଣମ୍॥୩॥

ଗରୁଡ଼ାଙ୍କ-ଗଭୀର-ନାଭି-ପଦ୍ମେ।
 ଦର-ଭୂ-ଗହ୍ୱର-ନିଷ୍ଠ-ନୈଷ୍ଠିକାଗ୍ର୍ୟମ୍।
 ଚତୁରାଜନମାଣ୍ଡୟାମି କାମଂ
 ଚତୁରାମ୍ନାୟ-ବଦାବଦଂ ସଦାଽପି॥୪॥

କୁଶିକ-ପ୍ରଭବାସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର-ପାଲୀ-
 ପ୍ରଣମାଚାର୍ଯ୍ୟକ-ସିଦ୍ଧ-ହସ୍ତ-ଦଣ୍ଡମ୍ ।
 ଶମ-ବନ୍ତମରୁକ୍ଷତୀ-ସହାୟଂ
 ଶରଣଂ ଯାମି ବସିଷ୍ଠମପ୍ରମେୟମ୍॥୫॥

ବହୁ-ମିତ୍ରସହ-କ୍ଷିତୀଶ-ପାପା
 ପହ-ସାନ୍ନିଧ୍ୟମରୋଧ-ସତ୍-ପ୍ରତାପମ୍।
 ମହଦଞ୍ଜିତ-ମନ୍ତ୍ର-ଯନ୍ତ୍ର-ଶକ୍ତିଂ
 ମନସା ଶକ୍ତିମୁପୈମି ସଦ୍-ବିରକ୍ତିମ୍॥୬॥

ପବନାକୁଳ-କାଶ-ଲେଶ-କଳ୍ପଂ
 ପ୍ରଭବାଦେବ ପରାହତାଶରାଣମ୍।
 ପ୍ରଣମାମି ପରାଶରଂ ମୁନୀଶଂ
 ପ୍ରଚରଦ୍-ବୈଷ୍ଣବ-ସଂହିତା-ପ୍ରକାଶମ୍॥୭॥

ନିଗମାନପି ଯୋଃନୁଶାଳଦୁର୍ଧା
 ବ୍ୟଧୂତାଷ୍ଟାଦଶ-ଧାଃପି ଯଃ ପୁରାଣମ୍
 ସ ଚ ସାତ୍ୟବତେୟ ଇପ୍ସିତଂ ମେ
 ସକଳାନ୍ନାୟ-ଶିରୋଗୁରୁର୍ବିଧୀମ୍ ॥୮॥

ଜନନୀ-ଜଠରାଦିବ ଚ୍ୟବନ୍ ମୋ
 ଜଗତୋ ନାଦ୍ରବଦାମ୍-ବିଦ୍ ବିପତ୍ତ୍ୟଃ
 ଅନହନ୍ତମହଂ ତମାମ୍ବନ୍ତଂ
 ଭଗବନ୍ତଂ ଶୁକମାଶ୍ରୟେ ପ୍ରଶାନ୍ତମ୍ ॥୯॥

ଅଭିଯୁଞ୍ଜୀଦୟାର୍ଚ୍ୟ-ପୂଜ୍ୟ-ପାଦାନ୍
 ଅପଲୁନ୍ୟାଦି-ନିଷାକ-ସିଦ୍ଧ-ନେତୃନ୍
 ଅଥ ଗୌତ-ପଦାନ୍ ଫଣୀଶ-ଭାଷ୍ୟ-
 ପ୍ରଥମାଚାର୍ଯ୍ୟକ-ପଣ୍ଡିତାନ୍ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ॥୧୦॥

ହରି-ତନ୍ତ୍ର-ହରାଞ୍ଜି-ନୂପୁର-ସ୍ଥା-
 ଧର-ସୌମିତ୍ର-ବଳାନ୍ତ୍ର-ପୁତ୍ର-ଲକ୍ଷ୍ମା ।
 ଜୟତାଦ୍ରୁପ-ରେବମାତ୍ମ-ଧାମା
 ଜୟ-ଗୋବିନ୍ଦ-ମୁନିଃ ସ ଚନ୍ଦ୍ର-ନାମା ॥୧୧॥

ପ୍ରଭବାତ୍ ପରମାର୍ଥ-ସଙ୍ଗ୍ରହାକ
 ପ୍ରଣୟ-ସ୍ଥାନମମୁଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ-ଶିଷ୍ୟଃ
 ବିରତ-କୃତି-ରକ୍ଷଣୋ ବିରକ୍ତ୍ୟା
 ହରିରଂହୋ ମମ ତୃହତାଂ ସ୍ୱ-ଶକ୍ତ୍ୟା ॥୧୨॥

କଲିନା ବଲିନାଃଶୂଲେ ଶୂଲେଽପି
 ସ୍ଫୁଲିତେ ଶ୍ରୌତ-ପଥେଽପଥେ ପ୍ରବୃଦ୍ଧେ |
 ଜପ-ହୋମ-ତପସ୍ଵ ନାମ-ଶେଷେ
 ଷ୍ଠପି ଯାତେଷୁ ସୁଭାଷିତେଷୁ ଶୋଷନ୍ ||୧୩||

ଜିନ-ବୁଦ୍ଧ-କପାଳି-ଶକ୍ତି-ବହୁଃ
 ନ୍ଦିନ-ସେବାସୁ ସମନ୍ତତଃ ଶ୍ରୀତାସୁ |
 ଶିଥୁଲେ ଦ୍ଵିଜ-ବେଦ-ବେଦି-ବାଦେ
 ପ୍ରଥତେ ଚାନ୍ଦ୍ରଯ-ବେଦ-ବାହ୍ୟ-ମୋଦେ ||୧୪||

ଜଗଦୀକ୍ଷଣ-ବିହ୍ଵଳାମୃତାକ୍ଷୋ
 ନିଗଦ-ବ୍ୟକ୍ତ-କୃପା-ରସାନୁବନ୍ଧନ୍ |
 ପ୍ରଣିଦିଶ୍ୟ ଗୁହଂ ପୁରୈବ ଗନ୍ତୁଂ
 ପ୍ରଣିବନ୍ଧୁଂ ଚ ମଖାନ୍ ଦ୍ଵିଷଣୁ ଯନ୍ତୁନ୍ ||୧୫||

ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ସୁରାନ୍ ପରାଂଶୁ ପୂର୍ବଂ
 ବିଧି-ବିଷ୍ଣୁ-ମୁଖାନ୍ ବିନୋଦ-ପୂର୍ବନ୍ |
 ସ୍ଵୟମପ୍ୟବତୀର୍ଣ୍ଣ ସୁଦ୍ୟୁରାର୍ଯା-
 କମିତୁଃ ଶ୍ରୀ-ଶିବ-ଶର୍ମଣୋ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ||୧୬||

ଉଦଭୂତ୍ ସଦନେ ନିଗାଲ-ଦୃଗ୍ ଯୋ
 ମଦ-ଭାଜାଂ ସୁ-ଧୂୟାଂ ପ୍ରମାଥ-ଯୋଗ୍ୟା |
 ଶିଶୁରର୍ପୟତାନୁମୁଷୁ-ଭାଗ୍ୟଂ
 ସ ଶୁଭଂ ଶଙ୍କର-ଦେଶିକଃ ସୁ-ଭୋଗ୍ୟନ୍ ||୧୭||

ଉପନୀୟ ଦିବଂ ଗତେ ସ୍ବ-ତାତେ
 ବ୍ୟପଦିଶ୍ୟାଗମ-ସଙ୍ଗହେଽପ୍ୟତୀତେ |
 ନିଜ-ମାତରମନ୍ତ୍ରମୀମନନ୍ ଯୋ
 ନିୟମାପ୍ତିଂ ସ ମୁଦେ ମମାସ୍ତୁ ସଦ୍ୟଃ॥୧୮॥

ପ୍ରତି-ଚନ୍ଦ୍ର-ଭବଂ ନିବୃତ୍ତି-ଧର୍ମା
 ଶ୍ରୀତ-ଗୋବିନ୍ଦ-ମୁନେରବାପୁ-ଧର୍ମା |
 ଜୟତାତ୍ କୃତ-ସୂତ୍ର-ଭାଷ୍ୟ-କର୍ମା
 ସ୍ବୟମନ୍ତେ-ବସତାଂ ବିତୀର୍ଣ୍ଣ-ଶର୍ମା॥୧୯॥

କୁହନାନ୍ତ୍ୟଜ-ବିଶ୍ବନାଥ-ସୃଷ୍ଟୋ
 ଦୁହିଣ-ବ୍ୟାସ-ବରୋଦିତାନୁଶିଷ୍ଟଃ |
 ମମତାଂ ମମ ତାବଦେଷ ଭିକ୍ଷ୍ୟା
 ନ୍ନମତଶ୍ଚୋପରତିଂ ଦଦାତୁନିଧ୍ୟାମ୍॥୨୦॥

ଅପି ହାଲ-ନୃପାଲ-ପାଲିତଂ ଦ୍ରା
 ଗପହାୟେନ୍ଦ୍ର-ହରିନ୍ଦୁଖଂ ବିତନ୍ଦମ୍ |
 ଶ୍ରୀତ-ମୁର୍ମୁରମୁଦ୍ଧରଂସ୍ତ୍ରବେଶ୍ୟାଂ
 ଯତି-ରାତ୍ ଭଜମିଘାନି ବୋ ବିତୃଣ୍ୟାତ୍॥୨୧॥

ପଦ୍ମ-ମଣ୍ଡନ-ମିଶ୍ର-ଖଣ୍ଡନାର୍ଥଂ
 ପ୍ରବିଶନ୍ ପଦ୍ମ-ବନଂ ନବଂ ଜୟାର୍ଥୀ |
 ତମଧୂଷ୍ୟ-ଗିରଂ ବିଧୂଷ୍ୟ ବାଦୈ
 ଯତିମାଧାତ୍ ସ ଚ ପାଦୁ ମାଂ ପ୍ରମୋଦୀ॥୨୨॥

ପ୍ରବିଶନ୍ ବଦରୀମବାପ୍ୟ ସଦ୍ୟଃ
 ପରମାଚାର୍ଯ୍ୟ-ପଦାର୍ଚ୍ଚନଂ କ୍ରମାଦ୍ ଯଃ |
 ଧବଳାଚଳମାପ୍ୟ ଯୋଃପ୍ୟମାଦ୍ୟ
 ତ୍ରିବି-ଲୀଳାଶ୍ୟମୁଦୀକ୍ଷ୍ୟ ତଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ || ୨୩ ||

ପ୍ରତିପାଦିତ-ଲିଙ୍ଗ-ପଞ୍ଚକେତୁଂ
 ପ୍ରଣିବର୍ତ୍ତ୍ୟାଶୁ ତିରୋହିତେ ଗିରୀଶେ |
 ବିନିବୃତ୍ୟ ସ ଦିଗ୍-ଜୟ-ପ୍ରବୃତ୍ତେ
 ବିବିଧୈଃ ଶିଷ୍ୟ-ବରୈବିଭାତୁ ଚିତ୍ତେ || ୨୪ ||

କଲୟନ୍ ନିଲୟଂ ଚ ଦୁର୍ଜଞ୍ଜୟା-
 ତଟିନୀ-ରୋଧସି ବେଧସଃ ସ୍ତ୍ରୀୟା ଦ୍ରାକ୍ |
 କଟି-ଚିତ୍ତରଦୋଃତ୍ୟବୀବହଦ୍ ଯୋ
 ଯତି-ରାଟ୍ କ୍ରାପି ମଠେ ସ ମେଃସ୍ତୁ ସଦ୍ୟଃ || ୨୫ ||

ଅଥ କାନ୍ୟକୁମାର-ସନ୍ନି-ସେତୁ-
 ସ୍ଥୁଲିନୀ-ବୈଙ୍କଟ-କାଲହସ୍ତି-ଯାତୁଃ |
 ଯମି-ନେତୁରମୁଷ୍ୟ କାଞ୍ଜି-ଯାତ୍ରା
 ଶମିଦାନୀଂ ଶମ-ଦଂ କ୍ରମାଦ୍ ବିଚିତ୍ରା || ୨୬ ||

ଶ୍ରୀତ-ନିର୍ମଳ-ରାଜସେନ-ଚୋଲ-
 କୁଟି-ପାଲୋଦ୍ଧୃତ-ବିପ୍ର-ଦେବ-ଶାଲଃ |
 ବରଦସ୍ୟ ତଥାଃଃମ୍ବ-ନାୟକସ୍ୟା
 ପୁ୍ୟରୁ-ବେଶ୍ମ-ଦ୍ବୟ-କୃତ୍ତୟାୟ ମେ ସ୍ୟାତ୍ || ୨୭ ||

ପ୍ରକୃତିଂ ଚ ଗୁହାଗ୍ରାୟାଂ ମହୋଗ୍ରାଂ
 ସ୍ୱ-କୃତେ ଚକ୍ର-ବରେ ପ୍ରବେଶ୍ୟ ଯୋଃଶ୍ରେ|
 ଅକୃତାଶ୍ଚିତ-ସୌମ୍ୟ-ମୃତିମାୟାଂ
 ସୁକୃତଂ ନଃ ସ ଚିନୋତୁ ଶଙ୍କରାୟଃ||୨୮||

ପରକୀୟ-ବପୁଃ-ପ୍ରବେଶ-ଶୈଳ୍ୟା
 ସ୍ୱର-ତନ୍ତ୍ରାଣି ବିଦନ୍ ବଶୀ ନ ଲୌଲ୍ୟାତ୍|
 ଅକୃତାତନ୍ତୁ-ଭାରତୀଂ ବଶେ ଯଃ
 ସୁକୃତଂ ମେ ସୁତରାଂ ଗୁରୁଃ ସ ଚୀୟାତ୍||୨୯||

ଉପଯାସୁ ବୁଧେଷୁ ସର୍ବ-ଦିଗ୍ବ୍ୟଃ
 ପ୍ରଦିଶନ୍ନାଶୁ ପରାଭବଂ ଯ ଏଭ୍ୟଃ|
 ବିଧୃତାଶ୍ଚାଲ-ବିତ୍-ପଦଶ୍ଚ କାଞ୍ଚ୍ୟା
 ମଧୃତାତିଃ ସ ଦିଶେଚ୍ଛିୟଂ ଚ କାଂଚିତ୍||୩୦||

ସମତିଷ୍ଠିପଦା-ହିମାଦ୍ରି-ସେବ୍ୟଂ
 କ୍ରମଶୋ ଧର୍ମ-ବିଚାରଣାୟ ଦିବ୍ୟମ୍|
 ଅଧି-କାଞ୍ଚି ଚ ଶାରଦା-ମଠଂ ଯୋ
 ଧୈର୍ଯ୍ୟଧୃକଂ ନଃ ସୁଖମାତନୋତୁ ସୋଽୟମ୍||୩୧||

ପୃଥ୍ୱୀଧବ-ପଦ୍ମପାଦ-ହସ୍ତା
 ମଲକାନନ୍ଦଗିରୀନତିପ୍ରଶସ୍ତାନ୍ |
 ଚତୁରୋଽକୃତ ଯଶ୍ଚତୁର୍ଥ ପୀଠେ
 ଶ୍ୱତୁଲ୍ଲଂ ନଶ୍ଚତୁରୋ ଗିରଂ ସ ଦେୟାତ୍||୩୨||

ପରମନ୍ତ୍ରିକ-ସତ୍-ସୁରେଶ୍ୱରାଦ୍ୟୈଃ
 ପରମାଦ୍ୱୈତ-ମତଂ ସ୍ମୃତଂ ପ୍ରବେଦ୍ୟ।
 ପରି-କାଞ୍ଚିପୁରଂ ପରେ ବିଲୀନଃ
 ପରମାୟାସୁ ଶିବାୟ ସତ୍-ଗୁରୁର୍ନଃ॥୩୩॥

ସ୍ଥିର-ବୋଧ-ଘନ-ପ୍ରତାପ-ଦାମ୍ନୋ
 ଗୁରୁ-ପୃଥ୍ୱୀଧବ-ବିଶ୍ୱରୂପ-ନାମ୍ନୋଃ ।
 ଚିରମର୍ଥନଯୋପ-ତୁଙ୍ଗଭଦ୍ରଂ
 ସ-ରସଃ ସୌତୁ ସୁରେଶ୍ୱରଃ ସ ଭଦ୍ରମ୍॥୩୪॥

ପ୍ରଣୟନ୍ ଲୟ-ଯୋଗମକ୍ଷୁଦଞ୍ଚ୍ୟଂ
 ପୁନରାଚାର୍ଯ୍ୟ-ମଠେ ନିପଦ୍ୟ କାଞ୍ଚ୍ୟାମ୍।
 ଭୁବି ଯଃ ଶିବ-ଲିଙ୍ଗ-ଭୂୟମନ୍ତେ
 ପ୍ରବିବାନ୍ ସୋଽସୁ ସୁଖାୟ ନଃ ସୁଶାନ୍ତଃ॥୩୫॥

ପ୍ରଥ୍ୱତେ କିଲ କାମକୋଷ୍ଠ-ନାମ୍ନି
 ପ୍ରଥତେ ପୁଣ୍ୟ-ରସେତି ଯତ୍ ପବିତ୍ରମ୍।
 ପଦମସ୍ୟ ଗୁରୋଃ ସମାଧି-ଭୂମେଃ
 ପ୍ରଣୟେ ମଣ୍ଡନ-ଚିହ୍ନିତଂ ନିକାମମ୍॥୩୬॥

ଜପଦିଷ୍ଟ-ଦ-କାମକୋଟି-ପୀଠା
 ଧୂପ-ଭୂ-ମଣ୍ଡଳ-ଦେଶିକେନ୍ଦ୍ର-ପାଠାତ୍।
 ନର-ନୁତ୍ୟଶୁଚୀନି ନିର୍ଣ୍ଣୟିଷେ
 ପର-ହଂସ-ସ୍ତବତୋଽକ୍ଷରାଣ୍ୟରୂକ୍ଷମ୍॥୩୭॥

ସଲିଲାଗନ ଏବ ଯଃ ସ-ଲୀଳଂ
 ବିଲୟଂ ପ୍ରାପିପଦାର୍ହତାନ୍ ସୁ-ଶୀଳଃ।
 ସୁମ-ହାର-ଫଣୀୟୟୋଃ ସ-ଦୃଷ୍ଟିଃ
 ସ ହି ସର୍ବଜ୍ଞ-ଗୁରୁହିୟାତ୍ କୁ-ଦୃଷ୍ଟିମ୍॥୩୮॥

ଯମି-ପଞ୍ଚକମଞ୍ଜୁତୋଞ୍ଜୁଲୀଖ୍ୟଂ
 ଶମିତାନେମାକ୍ତି ଚ ସତ୍ୟବୋଧ-ମୁଖ୍ୟମ୍।
 ପର-ବୈଭବ-ବୀରି-ବିଦ୍ୟମନ୍ତ୍ରଃ
 କରବୈ ତତ୍ ତ୍ରିତୟଂ ଚ ଚିଦ୍ଧନାନ୍ତମ୍॥୩୯॥

ସୁ-ମହାବ୍ରତ-ସାର୍ବଭୌମ-ଚର୍ଯା-
 ଶ୍ରମ-ହାନାୟ ନିଗୃହ-ଯୋଗ-ଚର୍ଯଃ।
 ଶମ-ଦାଂ ମମ ଚନ୍ଦ୍ରଶୈଖରେନ୍ଦ୍ରଃ
 ସ ମୁଦଂ ପାତୁ ଜଗଦ୍-ଗୁରୁବିତନ୍ଦ୍ରଃ॥୪୦॥

ଫଳ-ହାୟନ-କାଷ୍ଠ-ମୌନ-ସେବା-
 ବଳ-ହାସାସ୍ପଦ-ବାଳ-ମୁଗ୍ଧ-ଭାବମ୍।
 ଅଜରାମରମାତ୍ମ-ଲିଙ୍ଗ-ଭାବଂ
 ଭଜ ସଚ୍ଚିଦ୍ଧନମନ୍ତ୍ରରଙ୍ଗ ଦେବମ୍॥୪୧॥

କଲୟା ମଲୟାଦ୍ର୍ୟଗସ୍ତ୍ୟ-କୃତ-
 ସ୍ଥୁଳ-ଯାତୃଯିତ-ଭୈରବ-ପ୍ରମୋଚମ୍।
 କଲୟାମ ଲୟାଧି-ଲୀତ-ଭାନୁଂ
 ଚଳ-ବିଦ୍ୟାଘନମାପ୍ର-କାମ-ଧେନୁମ୍॥୪୨॥

ଗୁରୁ-ମାର୍ଗ-ଗବେଷଣାତ୍-ବେଳା
 ଚଳ-ଦୃଷ୍ଟାଗ୍ରଜ-ଶିଷ୍ଟ-ମନ୍ତ୍ର-ଲୋଲମ୍ ।
 ହର-ପୂଜନ-ପୂତମସ୍ତ୍ର-ମୋହଂ
 ବର-ଗଙ୍ଗାଧର-ଗୀଷ୍ଠିତଂ ଶ୍ରୀଯେହମ୍ ॥୪୩॥

କୁଲଶେଖର-ସାହିତୀ-ପ୍ରଣେତ୍ରେ
 ବଲଦା-ସେତୁ-ହିମାଦ୍ରି-ବିଜ୍ଞ-ନେତ୍ରେ ।
 ଜରଦୃଷ୍ଟି-ଶକାଦି-ଦୃଷ୍ଟି-ଦାତ୍ରେ
 ସ୍ଥିର-ବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରମ-ଧର୍ମ-ସଂବିଧାତ୍ରେ ॥୪୪॥

ସୁନିତଂ ନିଗମେଷୁ ଶଙ୍କରେଣ
 ଧ୍ବନିମଦ୍ବୈତମୁଦସ୍ୟତେ ଚିରେଣ ।
 ପ୍ରଣୟାନି ମହା-ଯତୀଶ-ଭୂମ୍ନେ
 ପ୍ରଣତୀରୁଢ୍ଘଲ-ଶଙ୍କରାର୍ଯ୍ୟ-ନାମ୍ନେ ॥୪୫॥

ଅଥ ଗୌତ-ସଦାଶିବେନ୍ଦ୍ର-ପାଦାନ୍
 ପ୍ରଥୁତାନ୍ ନ୍ୟକ୍-କୃତ-ବାହ୍ଲିକ-ପ୍ରବାଦାନ୍ ।
 ଜନନି-କ୍ଷଣ ଏବ ଜାତ-ବୋଧାନ୍
 ଜଗଦାଚାର୍ଯ୍ୟ-ପଦାନ୍ ଶ୍ରୀଯେ ବି-ବାଧାନ୍ ॥୪୬॥

ବିବଦନ୍ ଧୂଷଣେନ ସାଧୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦୀ...
 ଦିବି-ସାହ୍ୟାୟ ସମାଗତେନ ସାର୍ଯ୍ୟମ୍ ।
 ଜୟି-ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ସୁରେନ୍ଦ୍ର-ଭୂମି-ଭୋଗୀ
 ଜୟତାନ୍ନଃ ସୁଧୂୟେ ସୁରେନ୍ଦ୍ର-ଯୋଗୀ ॥୪୭॥

ଚିର-ସାଧୁତ-ଷୋଡଶୀ-ପ୍ରସାଦ-
 କ୍ଷରିତ-ଶ୍ଚିତ୍ର-ରୁଜଂ ନିରସ୍ତ-ବାଦମ୍ |
 ସ୍ୱ-ବଶାସ୍ତ୍ର-ବିସର୍ଗମର୍ଜ-ଭୃତ୍ୟଂ
 ନବ-ବିଦ୍ୟାଘନମାଶ୍ରିତୋଽସ୍ମି ନିତ୍ୟମ୍ || ୪୮ ||

ଘନ-ବାର୍ଜ୍ ଜନି-ମୂଳ ଏବ ବିଦ୍ୟା...
 ଘନ-କାରୁଣ୍ୟତ ଉଦ୍-ହୃଦ୍ୟ-ବିଦ୍ୟାଃ |
 କଲ୍ୟାଣମି ମେଶୁକଂ କବୀନ୍ଦ୍ରଂ
 କଲ୍ୟେନ୍ଦ୍ରଃ ସ ଶିବାନି ଶଙ୍କରେନ୍ଦ୍ରଃ || ୪୯ ||

ଅପି ଯଃ ଶ୍ରିତ-ମାତୃଗୁପ୍ତ-ବିଦ୍ୟା
 ଧୂପ-ସେତୁପ୍ରବରାଦି-ସୂରି-ହୃଦ୍ୟାମ୍ |
 ସୁଷମାମଧୂତାହିମାଦ୍ରି-ଭୂମୌ
 ବିଷମାଦିତ୍ୟ-ନୁତୋଽବତାତ୍ ସ ଚାମୁମ୍ || ୫୦ ||

ଅନୁ-ଜହ୍ନୁ-ସୁତାତିବାହିତାହଂ
 ବିଧୂନାଃଃରାଧୁତ-ଶଙ୍କରଂ ବି-ମୋହମ୍ |
 ଶରଣଂ ସମୁପୈମି ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ଂ
 ଚରଣ-ପ୍ରୌଢ-ତପଃ-ପତତ୍ରି-ନୀତମ୍ || ୫୧ ||

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିବୋଧ-ନାମ-ଭାଜାଂ
 ଧୁରି ଗୋକର୍ଣ-ଧରା-ଭୁବଂ ବିରାଜତ୍ |
 ମମ ମାନସମସ୍ୟ-ସିଦ୍ଧି-ଭୁମ୍ନା
 ମମତାଟିଂ ବିଜହାତୁ ମୋଦ-ସୀମ୍ନା || ୫୨ ||

ଅପି ନାସ୍ତିକମାସ୍ତିକଂ ଦଧାନାନ୍
 ଲପିତେର୍ଜ୍ୟୋତିଷମାର୍ଯ୍ୟ-ଭଙ୍ଗମୂଳମ୍ ।
 ପ୍ରତିଷିଦ୍ଧ-ପୟୋଧୂ-ପୋତ-ଧାନାନ୍
 ଯତି-ସତ୍ତ୍ୱସୁଖ-ସଦ୍-ଗୁରୁନ୍ ନମାମି ॥୫୩॥

ସମଧୂଷ୍ଠିତ-କୋଙ୍କଣେ ଚିରେଣ
 ସ୍ୱ-ଧୃତେ ସାଧୁ ସମାଧୂନାଃଦରେଣ
 ନିରତୋ ନିୟମେନ ଚିନ୍ତୁଷେଽସ୍ମି
 ଶ୍ରୀତ-ସତ୍ତ୍ୱସୁଖ-ଲକ୍ଷଣେ ପରସ୍ମିନ୍ ॥୫୪॥

କୃମି-କୀଟ-ପତଙ୍ଗ-ସତ୍ତ୍ୱ-ଭାଷା-
 କ୍ରମ-ବିଜ୍ଞଃ ସ ଧୁନୋତୁ ସତ୍ତ୍ୱ-ଦୋଷାନ୍ ।
 ରସ-ସାଧନ-ସିଦ୍ଧ-ଲିଙ୍ଗ-ରୂପଃ
 ସ ଚିଦାନନ୍ଦଘନଃ ସ-ସଦ୍-ସ୍ୱରୂପଃ ॥୫୫॥

ଯମି-ଧୀଘନ-ଚିଦ୍ରିଲାସ-ସାଧୁ
 ସ-ମହାଦେବ-ସମଗ୍ରବୋଧ-ବୋଧୌ ।
 ଭବଭୂତି-କୃତାର୍ଚ୍ଚନୌ ଚ ବନ୍ଧେ
 ସୁଖ-ସଦ୍-ବ୍ରହ୍ମ-ଚିଦ୍ରଞ୍ଜଲୌ ଘନେନ୍ଦ୍ରୌ ॥୫୬॥

ସ୍ୱ-ମଠ-ସୁମଧୀତ-ଭୂରି-ଭାଷଂ
 କ୍ରମିକାର୍ଚ୍ଚାହିତ-କାମଦୃକ୍-ପ୍ରତୋଷମ୍ ।
 ପ୍ରତିତ-ସ୍ୱ-ମଠାଲୟଂ ଚ ସତ୍ତ୍ୱିନ୍-
 ରୁଚିରାନନ୍ଦ-ଘନେନ୍ଦ୍ରମାଗ୍ରୟେଽହମ୍ ॥୫୭॥

ଅପରାନପି ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରେନ୍ଦ୍ରାନ୍
 ବିପୁଲ-କ୍ଳା-ଭ୍ରମଣେ ନିରସ୍ତ-ତନ୍ଦ୍ରାନ୍|
 ଶରଣାଗତ-ସର୍ବ-ଦୁଃଖ-ହର୍ତ୍ତୃନ୍
 ଶରଣଂ ଯାମି କୁ-ବାଦି-ଜୈନ-ଜେତୁନ୍||୫୮||

ଭଜ ରେ ବହୁ-ରୂପ-ଚିତ୍ରଶେନ୍ଦ୍ରଂ
 ବହୁଶଃ ସହ୍ୟ-ଗୁହା-ତପସ୍ବ-ତନ୍ଦ୍ରମ୍|
 ପ୍ରଣମ-ପ୍ରଣୟାତ୍ ପ୍ରଣାନ୍ତୁ-ଚାର୍ତ୍ତଂ
 ପରମାନନ୍ଦ-ଯୁଜଂ ଚ ପାପ-ଦୂରମ୍||୫୯||

ପ୍ରତିତେ ପରିତସ୍ପୁରୁଷ୍ଟ-ଚକ୍ରେ
 ନିତିତେ ମୈତ୍ରେ-ଗର୍ବ-ବିଭୂମି ବକ୍ରେ|
 କଥମପ୍ୟବତାରଃଶ୍ଚିତାର୍ଯ୍ୟ-ବୃତ୍ତା
 ନ୍ୟଥା ବିଦ୍ୟାଘନ-ମୌନିନୈମି ତୃପ୍ତିମ୍||୬୦||

ନିଜ-ତାତ-ମୃତେଷ ପରଂ ପ୍ରକାଶେ
 ଗଜ-ଗର୍ଭେ ତ୍ରି-ଶରଦ୍-ବିପତ୍ୟ-କୋଶେ|
 ଗମୟନ୍ତୁମିବୋଲ୍ଲୁ-ବାସ-ଶେଷଂ
 ଗଣୟେ ବିଶ୍ୱଜିତେଷ ସୁତଂ ବିଶେଷାତ୍||୬୧||

ପରିବାଦ-ଭୟାତ୍ ପ୍ରସୂ-ବିସୃଷ୍ଟଂ
 ବିପିନେ ବ୍ୟାଘ୍ର-ବଧୂଭିରେବ ପୁଷ୍ଟମ୍|
 ନବ-ଶଙ୍କରମାଦିମାଳା ଧୃଷ୍ଟଂ
 ନମ ମାଧନ୍ୱିନିନୈବ ବାଲ୍ୟ-ଶିଷ୍ଟମ୍||୬୨||

ପରମତ୍ର-ତନୋଗିରେବ ଶମେ।
 ବର-ବିଦ୍ୟାଘନ-ବିଷ୍ଣୁରୋପଲମ୍ବ ।
 ଅଧି-କାଞ୍ଚିପୁରୀ-ମଠଂ ଶୁଭଂ ଭୋ
 ସ୍ୱାଧିକଶ୍ଚିତ୍ତ ତନୋତୁ ତେ ବି-ଦମ୍ବ||୭୩||

ବିଦିଶଶ୍ଚ ଦିଶଶ୍ଚ ସଞ୍ଚରନ୍ ଯଃ
 ପ୍ରଦିଶନ୍ ଭାଷ୍ୟମଦୃଷ୍ୟମାସ୍ତୁ ଧନ୍ୟଃ।
 ତମଶେଷ-ବିଦାସନାଧିରୁଦ୍ଧଂ
 ନମ ଭଞ୍ଜୋଭଟ-ବାକ୍-ପତେଃ ସ-ନୀତମ୍||୭୪||

ଶୁଚି-ଯୁକ୍ତି-ଶରେଃ ପରାନ୍ ପ୍ରଶିଦ୍ଧ
 ନ୍ନିତି ଚାଦ୍ୱେତ-ସୂତିଂ ବିଲୁପ୍ତ-ବିଦ୍ୱାମ୍।
 ବିଦଧତ୍ ପ୍ରବିଶନ୍ ଦରୀଂ ପୁରାଣାଂ
 ମଦଘଂ ହନ୍ତୁ ତିରୋହିତଃ ସ ମୌନୀ||୭୫||

ସ-ଶରୀରମୁପେୟିବାଂସମୋକଃ
 ଶଶିଚୂଡ଼ସ୍ୟ ଜଗଦ୍-ଗୁରୁଂ ତମେକମ୍।
 ଅପି ଚୀନ-ଦୁରୁଷ୍ଟ-ବାହ୍ନିକାଦ୍ୟେଃ
 ସ୍ୱ-ପରାଚାର୍ଯ୍ୟ-ତୟା ସ୍ମୃତଂ ସ୍ତୁମୋହୟ||୭୬||

ଅନୁ-ପଦ୍ମପୁରଂ ଚିରାୟ ତିଷ୍ଠନ୍
 ଧ୍ୱନି-କାରାଦି-ବୁଧାଶ୍ରିତୋ ବ୍ରତିଷ୍ଠଃ।
 ପୁନରଞ୍ଜିତ-କାଞ୍ଚିରସ୍ତୁ ପକ୍ଷେ
 ମମ ସଚ୍ଚିତ୍ତଶିରୋ ବିଲାସ-ଭିକ୍ଷୁଃ||୭୭||

ଅତି-ରୂପମପାପ-ବୃତ୍ତ-ମାନଂ
 ଯତି-ତାମାଶ୍ରିତମଙ୍ଗଜଂ ଯଥାନ୍ୟମ୍
 ସମଯୋଜୟ-ସାର-ସାବଧୂତ୍ୟେ
 ସୁ-ମହାଦେବ-ଗୁରୁଂ ସ୍ମରାମି ଧୃତ୍ୟେ॥୭୮॥

କୃତ-ସଙ୍କଳ୍ପ-ସ-ତ୍ରିନାଟ୍ୟ-ବନ୍ଧ-
 ବ୍ରତ-ଯାଯାବର-ରାଜଶେଖରାନ୍ୟମ୍
 ହୃତବନ୍ତୁମନନ୍ତୁ-ମନ୍ତ୍ର-ଶକ୍ତିଂ
 ବ୍ରତି-ଗଙ୍ଗାଧରମାଶ୍ରୟେଥ୍ୟ-ସୁକ୍ତିମ୍॥୭୯॥

ଶିବ-ଯୋଜିତ-ଚନ୍ଦ୍ରମୌଲି-ପୂଜା-
 ପ୍ରବଣଂ ତନ୍ନିଯମି-ତ୍ରୟଂ ମହୌଜଃ
 ପର-ବସୁ-ବିଦସୁ-ସମ୍ପ୍ରଚାରା
 ଦରମାସ୍ତ୍ରାଂ ପରମଦ୍ୟ ମେ ବିଚାରେ॥୮୦॥

କବି-ସୋମକ-କୃପୁ-ସେବନ-ତ୍ୟଗ୍
 ଭବି-ଦୂରୋଽପ୍ତି-ଗୁହା-ଗୃହେଽହି-କୃତ୍ୟଃ
 ଚିରମାତୁନି ସଞ୍ଚରନ୍ ପ୍ରମତ୍ତଃ
 ପରମାଦ୍ୟଃ ସ ଶିବଃ ଶିବଂ ବିଧତ୍ତାମ୍॥୮୧॥

ନବ-ଭୋଜ-ମହାପ-ଦତ୍ତ-ମୁକ୍ତା-
 ଶିବିକା-ଭ୍ରାନ୍ତ-ସମସ୍ତ-ଦକ୍ଷିଣାୟା
 କଲଶେଶ୍ବର-ମନ୍ତ୍ରିଣାଂସ୍ତ୍ର-ବାଧଂ
 କଲୟନ୍ ସ୍ବଂ ମଠମୀତ୍ୟତାଂ ସ ବୋଧଃ॥୮୨॥

ଜୟଦେବ-ସୁମଙ୍ଗ-କୃଷ୍ଣମିଶ୍ରା
 ଶ୍ରୀଯତାମେତ୍ୟ କୁମାରପାଲ-ମିଶ୍ରମ୍
 ଅପି ହୈମମପାକୃତୋକ୍ତି-ଯୋଗେ
 ରୂପସେବ୍ୟାଃସ୍ତୁ ସ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ-ଯୋଗୀ॥୭୩॥

ଅଭିଚାରକ-ଗୁପ୍ତପାଦ-ବାଦି-
 ପ୍ରଭୁ-ହର୍ଷାଦି-ପରାଭବାଗ୍ର-ଭୂମିମ୍ ।
 କଲୟେ ହୃଦି ସଂଶ୍ରିତଂ ସ୍ୱ-ଭାସା
 ବିଲୟଂ ଚିତ୍-ବିଯତୀହ ଚିତ୍ତିଲାସମ୍॥୭୪॥

ବହୁ-ଧା କୃତ-କୋଟି-ହୋମ-ଲୀଳା
 ବଭୂର୍ଥୌ ଶାକ୍ର-ପଥାବବାମ-ଶୀଳୌ
 କ୍ରମଶଃ ପ୍ରଣତୋଽସ୍ମି ପାବନାଖ୍ୟୌ
 ସୁ-ମହାଦେବ-ସୁ-ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରାଖ୍ୟୌ॥୭୫॥

ହୃଦି ସାୟଣ-ମାଧବୋପଦେଷ୍ଟନ୍
 ମଦିନାଂ ବାଦ-ବିଧୌ ଶମ-ପ୍ରଦେଷ୍ଟନ୍
 ନମତ ଶ୍ରୁତି-ଶୀଳନାଦତନ୍ଦ୍ରାନ୍
 ଯମି-ବିଦ୍ୟାଧିକ-ତୀର୍ଥ-ଦେଶିକେନ୍ଦ୍ରାନ୍ ॥୭୬॥

ଯମି-ଷଢ୍ଢବମନ୍ତ୍ରତ-ସ୍ୱ-ଦେଶଂ
 ଶମିତେ ମୈତ୍ର-କୁଲୈର୍ମହତ୍-ପ୍ରକାଶେ
 ଅଜହତ୍-ସ୍ୱ-ମତଂ ଜହତ୍-ପ୍ରଚାରଂ
 ବିଜୟାୟାସୁ ବିବେକିନାମୁଦାରମ୍॥୭୭॥

ସମୁପାସିତ-ନୀଳକଣ୍ଠ-ମନ୍ତ୍ର-
 କ୍ରମ-ନିର୍ଧୃତ-ବିଷାମୟଂ ସ୍ଵ-ତନ୍ତ୍ରମ୍ |
 ଶିବଯୋଗି-ସମାହୁୟଂ ଯମୀହୁଂ
 ଭବ-ଭେଦାୟ ଭଜାମ ମୋଦ-ସାହୁମ୍ || ୭୮ ||

ଲୁଲିତାଗମିକ-ଛଟୋପଦେଶଂ
 ଲଲିତାର୍ଚ୍ଚାଶ୍ରିତ-ହସ୍ତମସ୍ତ୍ର-ପାଶମ୍ |
 କଲିତାଖିଲ-ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର-କୋଶଂ
 କଲୟେ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତଂ ମହଃ-ପ୍ରକାଶମ୍ || ୭୯ ||

ଖଲ-ବୈଷ୍ଣବ-ତୈନ୍ଦ୍ରିଶୀକ-କୋଲା...
 ହଲ-ହେଲାହିତ-ଗାଲିରୁକ୍ତି-ଜାଲେଃ |
 ଶିବୟନ୍ ବରଦଂ ଚିରେଶ ସୌମ୍ୟଃ
 ଶିବ-କୃନ୍ନେଃସ୍ତୁ ସ ଶଙ୍କରଃ ପ୍ରଶମ୍ୟଃ || ୮୦ ||

ନିଜ-ନୀଚୂଦବଗ୍ରହେତି-ଖେଦ-
 ତ୍ୟଜ-ନେପାଲ-ନୃ-ପାଲ-ପୂଜ୍ୟ-ପାଦଃ |
 ସ ପୁରୋ ମମ ସାଧୁ ସନ୍ନିଧିଭାଂ
 ବିପୁଲାନନ୍ଦ-ସଦାଶିବୋଽପ୍ରମତ୍ତଃ || ୮୧ ||

ବହୁଧାରଂହିତ-ସୂତ୍ର-ଭାଷ୍ୟ-ଶାନ୍ତି
 ବହୁଲାନୋଦ-ଯୁତଃ ସମଗ୍ର-ଶାନ୍ତିଃ |
 ଶମଲଂ ସମୁଦସ୍ୟ ଶଂ ମମାଲଂ
 ସ ମହାଦେବ-ଗୁରୁର୍ଦିଶେଷ୍ଟ ସ-ଲୀଳମ୍ || ୮୨ ||

ସତତାହିତ-ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି-ସେବଃ
 ଶ୍ରୀତ-କାଞ୍ଚୀପୁର ଏବ ଶୁଦ୍ଧ-ଭାବଃ।
 ସୃଜତାନ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼-ମୌନୀ
 ସ ଜୟଂ ସର୍ବତ ଏବ ସାଧୁ-ମାନୀ॥୮୩॥

ଅଥ ମେ ସ ସଦାଶିବଃ କୃଷୀଷ୍ଟ
 ପ୍ରଥମଂ ବୋଧ-ପଦେନ ତତ୍ତ୍ଵ-ଦେଷ୍ଟା।
 କୁଶଳଂ କୁଶଳାଗ୍ରଣୀଃ ପ୍ରକାମ-
 ପ୍ରଣମୋଽପ୍ୟୁଜ୍ଞଳ-ମୂର୍ତ୍ତିରାପ୍ର-କାମଃ ॥୮୪॥

ହୃଦୟେ ସ ପଦଂ ସଦା ବିଧତ୍ଵା
 ସ-ଦୟଂ ମେ ପ୍ରଶୁଦନ୍ ପ୍ରମାଦ-ବତ୍ତାମ୍।
 ନିଗମାନ୍ତୁ-ଗୁରୁଃ ପରଃ ଶିବାମ୍।
 ସୁଗମଃ ସାଧୁ-ତତେର୍ଯ୍ୟମୀ ମହାମ୍॥୮୫॥

ଯଦୁଦୀକ୍ଷଣ-ଲେଶତୋ ଜନାନାଂ
 ବିଦୁରଦ୍ଵୈତ-ମତିଂ ଦ୍ଵି-ତାଂ ଧୁନାନାମ୍।
 ତମହଂ ପରମାଜ୍ଞିତଂ ଶିବେନ୍ଦ୍ରଂ
 ଶମ-ବନ୍ତଂ ଶରଣଂ ଶ୍ରୟେ ଯମୀନ୍ଦ୍ରମ୍॥୮୬॥

ଇତି ନାଥନୟାଃସମ୍ବୋଧ-ନାମ୍ନେ।
 ଯତି-ରାଜସ୍ୟ ସଦାଶିବେନ୍ଦ୍ର-ଭୂମ୍ନା।
 କଲିତା ଜୟତାନ୍ ବସନ୍ତମାଳା-
 ଷଡ଼ଶୀତ୍ୟା ଗୁରୁ-ରାଜ-ରତ୍ନ-ମାଳା॥୮୭॥

॥ ଇତି ଶ୍ରୀମତ୍-କାଞ୍ଚୀ-କାମକୋଟି-ମୂଳାମ୍ବାୟ-ସର୍ବଜ୍ଞ-ପୀଠ-ସପ୍ତପଞ୍ଚାଶତମ-
ଜଗନ୍ନୁରୁ-ଶ୍ରୀ-ପରମଶିବେନ୍ଦ୍ରସରସ୍ବତୀ-ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ-ସ୍ବାମି-ପାଦପଦ୍ମାରାଧକୈଃ
ଶ୍ରୀ-ସଦାଶିବ-ବ୍ରହ୍ମେନ୍ଦ୍ରୈଃ ବିରଚିତା ଜଗନ୍ନୁରୁ-ରତ୍ନ-ମାଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ॥

॥ ଶ୍ରୀମତ୍-ଶଙ୍କର-ଭଗବତ୍ପାଦ-କଥା-ସଙ୍ଗ୍ରହଃ ॥

(ଗୁରୁ-ରତ୍ନ-ମାଳାୟାଃ ୩୩ ପଦ୍ୟସ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାୟାଂ ସୁଷମାୟାଂ ସ୍ଥିତଃ)

କଲିନା ବଲିନା ଧୃସ୍ତେ ସ୍ତସ୍ତେ ବୈଦିକ-ବର୍ତ୍ତନି|
ଦେବାନ୍ ବିଲପତଃ ଶୁଦ୍ଧା ଦୟାର୍ତ୍ତ-ହୃଦୟଃ ଶିବଃ॥୧॥

ବିଷ୍ଣୁଦ୍ୟାନ୍ ଅବତାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାକ୍ ଅବାତାରୀତ୍ ସ୍ବୟଂ ଚ ସଃ|
କେରଲେ କିଲ କାଲଟ୍ୟାଂ ଗୃହେ ଶିବଗୁରୋଃ ଶୁଭେ॥୨॥

ଉପନୀୟ ନିଜେ ତାତେ ଗତେ ଲୋକାନ୍ତରଂ ତତଃ|
କୃ-ଚିତ୍ ସମାପ୍ୟାଧ୍ୟୟନମ୍ ଅନୁଜ୍ଞାମାପ୍ୟ ମାତୃତଃ॥୩॥

ଛଲେନ ପ୍ରେଷମୁକାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠାନ୍ତଃ ସଦନାନୁଜାତ୍|
ନର୍ମଦା-ରୋଧସି ପ୍ରାପ୍ୟ ଗୋବିନ୍ଦାତ୍ କ୍ରମ-ସଂଯମମ୍॥୪॥

ଜାହ୍ନବୀ-ତୀରମାସାଦ୍ୟ ବୋଧୂତୋଽନ୍ତ୍ୟଜ-ରୂପିଣା|
ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରେଣ ଭାଷ୍ୟଂ ସ ବ୍ରହ୍ମ-ସୂତ୍ରସ୍ୟ ନିର୍ମମେ॥୫॥

ତତଃ ପ୍ରୟାଗମାବିଶ୍ୟ ଭଟ୍ଟମୁଦ୍ବୃତ୍ୟ ସଂସୃତେଃ|
ତଦ୍-ବାଚା ମଣ୍ଡନଂ ପ୍ରାପ୍ୟ ତମକାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜୟନ୍ ଯତିମ୍॥୬॥

ତତଃ ସ ପରମାଚାର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟୁଂ ବଦରିକାଶ୍ରମମ୍।
ପ୍ରାପ୍ୟ ନନ୍ଦା ଗୌତପଦାନ୍ କୈଲାସଂ ପ୍ରୟଯାବତଃ॥୭॥

ଲିଙ୍ଗ-ପଞ୍ଚକମାସାଦ୍ୟ ଶମୋରାଜ୍ଞା-ବଶୋ ବଶୀ।
ନିବୃତ୍ତଃ ପରମାଚାର୍ଯ୍ୟ-ପଦଂ ପୁନରଗିଶ୍ରୟତ୍॥୮॥

ସନନ୍ଦନୋଽଭବଚ୍ଛିଷ୍ୟଃ, ସୁତ୍ର-କୃତ୍ ସ-ବିରିଞ୍ଚନଃ।
ଦଦୃଶେ ଦେଶିକେନ୍ଦ୍ରେଣ ତୋଷିତଶ୍ଚ ବିପଶ୍ଚିତା॥୯॥

ଶରୀରାନ୍ତେ ଜନନ୍ୟାଂଥ ସ୍ମୃତସ୍ତସ୍ୟା ନିକେତନମ୍।
ବ୍ୟୋମ୍ନୈବାପ୍ୟ ପରଂ ତତ୍ତ୍ୱମୁପଦିଶ୍ୟ ମୃତାଂ ତତଃ॥୧୦॥

ଦୋର୍ମନ୍ତୋଦ୍ଧ୍ୱାନଲେନୈବ ସଂସ୍ମୃତ୍ୟ ବଦରୀଂ ପୁନଃ।
ପ୍ରାପ୍ତସ୍ତସ୍ମାଦ୍ଭୁଙ୍ଗଗିରିମ୍ ଅଧ୍ୟୁଷ୍ୟ କତି-ଚିତ୍ ସମାଃ॥୧୧॥

ସେତୁ-ଶ୍ରୀକାଲହସ୍ତ୍ୟାଦି-ଯାତ୍ରାଂ କୃତ୍ୱା କ୍ରମାଦ୍ ବଶୀ।
କାଞ୍ଚୀପୁରଂ ସମାସାଦ୍ୟ ରାଜସେନେନ ଭୂ-ଭୃତା॥୧୨॥

ବରଦସ୍ୟାମ୍ବ-ନାଥସ୍ୟ କାମାକ୍ଷ୍ୟାଶ୍ଚ ତଥାଂଲୟାନ୍।
ଉଦ୍ଭୂତ୍ୟ ଶମୟିତ୍ତୋଗ୍ର-କଳାଂ ଶ୍ରୀଚକ୍ର-ତଃ ଶିବାମ୍॥୧୩॥

ବିଜିତ୍ୟ ବାଣୀମତନୁଂ ପର-କାୟ-ପ୍ରବେଶତଃ।
ଜ୍ଞାତେନ ସ୍ଥର-ତନ୍ଦ୍ରେଣ ତନ୍ନାମ୍ନା ନିର୍ମିତେ ମଠେ॥୧୪॥

ସର୍ବ-ଜ୍ଞେୟ-ସମଧାସ୍ୟ କାମକୋଟୀତି ସଂଜ୍ଞିତେ |
ପୀଠେ ସ୍ଥିତଃ କତିପୟାନ୍ ଅଭାନ୍ ଶିଷ୍ୟାନପାଲୟତ୍ ||୧୫||

ସୁରେଶ୍ୱର-ପରିଦ୍ରାତଂ ବାଲଂ ଚିତ୍-ଘନମାସନେ |
ନିବେଶ୍ୟ ପ୍ରାବିଶତ୍ ଧାମ ପରଂ ସ୍ୱଂ ସ ଜଗନ୍ନୁରୁଃ ||୧୬||

|| ଇତି

ଶ୍ରୀମତ୍-କାମକୋଟି-ପୀଠ-ଷଷ୍ଠିତମ-ଏକଷଷ୍ଠିତମ-ଜଗନ୍ନୁରୁ-ଦ୍ୱୟ-ଅନୁଗ୍ରହ-ପାତ୍ରେଃ
ଆତ୍ମବୋଧେନ୍ଦ୍ରସରସ୍ୱତ୍ୟାଖ୍ୟ-ଯତି-ବର୍ଯ୍ୟେଃ ନିବଜ୍ଜାୟାଂ ସୁଷମାଖ୍ୟାୟାଂ
ଜଗନ୍ନୁରୁ-ରତ୍ନ-ମାଳା-ବ୍ୟାଖ୍ୟାୟାଂ ପ୍ରସ୍ତୁତଃ
ଶ୍ରୀମତ୍-ଶଙ୍କର-ଭଗବତ୍ପାଦ-କଥା-ସଙ୍ଗ୍ରହଃ ||

Pramana texts of the Kamakoti Peetam History

Shri Adi Shankara Bhagavatpada was incarnate in Kalyabda 2594 (BCE 509) Nandana Year. He established Dharma Peetams in many places of Bharat and appointed His disciples there. He ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram and established the Shri Kanchi Kamakoti Moolamnaya Peetam in Kalyabda 2621 (BCE 482) Siddharthi Year. To take care of this Peetam after Himself, under Shri Sureshvaracharya's protection He appointed Shri Sarvajnatmendra Sarasvati Shricharana. He attained Siddhi at Kanchi itself in Kalyabda 2626 (BCE 477).

After Him, His shishya parampara the Shri Kamakoti Guru Parampara has been continuing including the current 70th Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal. Its history is long. The great souls who were Peetadhipati-s here have laboured in very many ways to preserve the Sanatana Vaidika (Hindu) Dharma in Their respective times.

We can say that there are four pramana texts that we have received regarding this Acharya Parampara.

1) **Punya Shloka Manjari** – This is a compilation by Shri Sadashiva Bodhendra Sarasvati Shricharana – who was the 56th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam – of verses about the acharya-s prior to Him. This is the main pramana regarding the purvashrama details and aradhana tithi-s of the Acharya-s.

2) **Jagadguru Ratna Mala** – This was composed by Shri Sadashivendra Sarasvati Shricharana – famous as Shri Sadashiva Brahmendra – the disciple of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana, the 57th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam. In it, Shri Sadashiva Brahmendra praises the Acharya-s starting from Adi Guru Dakshinamurti upto His Guru the 57th Peetadhipati by describing their qualities. He has also beautifully summarized Shri Bhagavatpada's charita in 21 verses.

3) **Sushama** – This was composed as a commentary on the above text by a sannyasi (who was not a peetadhipati) by name Shri Atmabodhendra Sarasvati who was a disciple of the 60th 61th Jagadguru-s of the Shri Kamakoti Peetam. He has much explained the history of the Kamakoti Peetam by quoting from many old texts such as old Shankara Vijaya-s which are difficult to come by today.

(**Note** – There is a reference that another commentary Prabha Vi-marshini had been composed on Guru Ratna Mala but was not printed due to a manuscript with proper readings not being available.)

4) **Jagadguru Parampara Stava** – In this text, the 65th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana has paid obeisance to the Guru Parampara in simple anushtup verses. This contains even some details which are not contained in the earlier texts. (The same Shricharana has also made a text Nama Mala giving only the names without historical details.)

Considering the 2500 year history of the Peetam, it is understandable that not all historical details of all Acharya-s will be available to us. For some

it is available in detail. For some only the sannyasa name and siddhi tithi are known. For some the purvashrama name is known, for some only the purvashrama father's name is known. Particularly because such variation is there, we can understand that our elders have transmitted what they received exactly as it was.

Earlier publications

The Punya Shloka Manjari along with the Jagadguru Parampara Stava and Nama Mala was published in CE 1895 at Kumbakonam by Shrividya Press in Grantha script. Republication of the same was done in 1961 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Likewise the Jagadguru Ratna Mala along with Sushama, other texts of Shri Brahmendra and some copper plate details regarding the Shri-matam was published in the same CE 1895 at Kumbakonam by the same Shrividya Press in Devanagari. The same without the other Brahmendra texts but including the Shri Shankara Charita pramana-s Shiva Rahasya and Markandeya Samhita was published in CE 1897 at Chennai by Kala Ratnakara Press in Telugu script. Republication of the same was done in 1962 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Acceptance by earlier Acharya-s

In Sushama, composed by a yati who was the disciple of the 60th 61st Peetadhipati-s, it is clearly said that Shri Sadashiva Brahmendra was the shishya of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Jagadguru of the Kamakoti Peetam.

Further, the 65th Kamakoti Peetadhipati who composed the Jagadguru Parampara Stava, in praising His forebear the 57th Peetadhipati, especially mentions “He whose paduka-s were borne on head by Shri Sadashiva Brahmendra”.

That the vastra prasada adorned to the adhishtana of that Guru is

adorned to the shishya on His Aradhana even today is also a practical attestation.

These texts have been quoted as pramana in the upanyasa-s of our 68th Kamakoti Peetadhipati compiled as “Deyvattin Kural”. For example in Deyvattin Kural (original Tamil edition) volume 5 in the section “Shri Shankara Charitam” pages 571, 580, it very clearly says that Shri Brahmendra wrote Guru Ratna Mala upto His Guru the 57th Peetadhipati. Later under Shri Shankara Kala Nirnaya, Guru Ratna Mala has been quoted on pages 837 and 853, Sushama in many pages before and after that, and Punya Shloka Manjari in pages 766, 922 etc.

Current publication

The source text of this work which has been shown by our elders as pramana is now once more published on the punya occasion of the year of Shri Shankara Bhagavatpada’s 2500th Aradhana for the anusandhana of devotees with the blessings of the current (70th) Kamakoti Peetadhipati Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal.

The history of Jagadguru Ratna Mala being composed

The history of Shri Sadashiva Brahmendra composing this text is known from traditional sources such as Kamakoti Koshasthana as follows –

In the 16th century CE, Shri Sadashiva Brahmendra, who was known in childhood as Shivaramakrishna, and possessed a great intellect even then, did vidyabhyasa at Tiruvisainallur from the great scholars who resided there then. Later due to the uplift of Advaita Vasana, He resorted to Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Kamakoti Peetadhipati, and took sannyasa. He used to very intensely engage in shastrartha debates due to prior propensity. Observing this the Gurunatha instructed to control speech in accordance with the sannyasa dharma of remaining peaceful.

Shri Sadashivendra taken the Guru's Order to heart went to the extent of taking up a lifelong mauna vrata. As its fruition, He reached antarmukha samadhi very soon.

One day the Gurunatha instructed Shri Sadashivendra to do puja to the Yoga Linga Shri Chandramaulishvara of our Shri Kamakoti Peetam. However Shri Sadashivendra became unable to perform the puja as He entered into the trance of experiencing that Parameshvara as His own Self. Upon coming out of trance, He explained His inability to do the puja and submitted the stotra of Saparya Paryaya Stava. Seeing this, the Gurunatha felt it better that the administration of Peetadhipatya is not for Him, appointed (Vadavambalam) Shri Atmabodhendra Sarasvati Shricharana, another yati who was a sabrahmachari to Him, as the next Peetadhipati, and permitted Shri Sadashivendra to be free of the restrictions of the Peetam.

At that time, Shri Atmabodhendra who held high respect for Shri Sadashivendra, prayed “please do the anugraha of a Guru Parampara Stuti so that Your connection to our Acharya Parampara is recorded for posterity”. Thereby Shri Sadashivendra sung this text called “Guru Ratna Mala”. He has noted this information in the last 87th verse of this text. He has also said its phala in the 37th verse that He is praising the Kamakoti Jagadguru-s who are Paramahamsa-s, to remove the dosha of having to praise ordinary people in wordly life, and to obtain one's desires.

We pray that devotees may do anusandhana of this Jagadguru Ratna Mala, be with Guru Bhakti, and attain all that is shreyas.

